

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Ut[rum] b[ea]tissima v[ir]go habuit cognitione[m] vesp[er]tina[m] [et]
matutina[m]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De scientia marie virginis

deus eius oppositū. ergo aia beatissime virginis potuit scire omnia di-
uina. ¶ Itē oia laudāt dñm ⁊ sunt hōi materia laudis diuine. ergo
hō tenet in omibz ⁊ de omibz deū laudare. ergo oia tenet aia cogno-
scere. ¶ Itē oia facta sunt. ppter hominē. ergo hō tenet de omibz gra-
tias agere. ergo oia cognoscit. ¶ Itē scire omnia est quoddā bonum.
aut ergo aia beatissime virginis fuit capax illius boni. aut nō. Si sic
ergo summus bonus hoc ei cōcauit. si non Querat qd sit illud qd
beatissima virgo nō potuit scire. ⁊ cuius nō fuerit capax p modum
vie. nec erit assignare. ¶ Itē scire qdā ex parte. ⁊ scire omnia pfecte. in-
ter hec est mediū scire omnia p modū vie. p̄mū p̄tinet ad cōmunē sta-
tum in via. scdm p̄tinet ad cōphensores in patria. ergo mediū p̄tine-
bit ad statū mediū. hic ē status beatissime virginis. ergo beatissima
virgo sciuit omnia p modū vie. ¶ Itē xps sciuit omnia p modū patrie
apli p modū vie. ergo beatissima virgo q̄ fuit media sciuit omnia per
modū vie. ¶ Itē sicut se hz psona ad psonā. ita scia ad sciaz ⁊ grā ad
grām. sed post psonā filij dei nō p̄t esse psona dignior ⁊ similior ei q̄
psona matris dei. ergo sicut psona imediate se hz ad psonā. ita gra-
tia ad grām ⁊ scientia ad sciam. sed ad scire omnia p modū patrie im-
mediatū est scire omnia p modū vie. sed xpus sciuit omnia p modum
patrie. ergo beatissima virgo sciuit omnia p modū vie. ¶ Itē aia xpi
sciuit omnia que deus. nec tñ equalis est ei in scientia p modū sciendi
sed sicut aia xpi imediate se habet ad deū. ita anima beatissima vir-
ginis ad animā christi. ergo aia beatissime virginis sciuit omnia que
aia christi. sed impfectioni modo. ¶ Sed p̄tra. sancti in patria nō
hil sciūt nisi ad beatitudinē patrie p̄tinentia. ergo sancti vie tñ per-
tinentia ad beatitudinē vie sciunt. ¶ Itē scire omnia p modū vie aut
esset scientia tñ fm habitū que nō exit in actum. ⁊ sic est frustra. aut
fm actū. ⁊ sic esset scientia distractiua viatoris circa hmōi particulā
res creaturas. et esset eleuatis ⁊ iūctōis mentis cū deo impeditiua
ergo nociua. ¶ Sed p̄tra illud videt esse q̄ in angelis est duplex sci-
entia. scz vespertina ⁊ matutina. ⁊ vna non est impeditiua alterius.
Sed hoc nō est simile ad ppositū. qz cōphensores vident oia vno
⁊ intuitu. sed nō viatores. ¶ Item in patria euacuabit omne imperti-
nens ad gloriā. ergo in beatitudine vie euacuabitur omne imperti-
nens ad gratiam.

Maria habet
plura p̄uilegia

¶ Utrū beatissima virgo habuit cognitōem vespertinam ⁊
matutinā. ¶ Ad solutōem horz notandū est q̄ beatissima
virgo in cognitōe sua plura habuit p̄uilegia. ¶ Primū est pfecta
cognitio trinitatis dei sine medio quā habuit in via p specialissimā
⁊ gratiā. ¶ Secūdū est perfecta cognitio mysterij incarnatōis. ⁊ hāc
⁊ habuit p gratiā ⁊ singularem experientia. ¶ Terciū est cognitio sue

De fidei constantia Fo. lxxv.

predestinatōnis quā habuit p̄ reuelatōnem ⁊ causam. ¶ Quartum 4
est anime sue ⁊ spiritūū p̄ pprias spēs cognitio. quā habuit disposi-
tine p̄ naturā. p̄pletue p̄ gratiā. ⁊ per hanc vidit angelos. ⁊ animas
et demones. ¶ Quintū est p̄fecta cognitio omnīū ad statū vie ptinē
tium quā habuit p̄ gratie infusione ⁊ inspiratōnem. ⁊ hec p̄prehē-
dit p̄fectam scripturaz cognitōem operandoz ⁊ p̄templandoz
¶ Sextum est cognitio omnīū circa se futuroz. quā habuit p̄ reue- 6
latōnem ⁊ in speculo lectionū. ¶ Septimū est omnīū ad statum pa- 7
trie ptinentiū cognitio. quā habuit p̄ p̄templatōnis reuelationem
¶ Octauū est omnīū creaturarū cognitio quā habuit p̄ naturam ⁊ 8
gratiā ⁊ p̄templatōem. ¶ Nonū est q̄ habuit vespertinā ⁊ matuti- 9
nam cognitōem. matutinā p̄ gratiā. vespertinā p̄ naturā ⁊ gratiam
¶ Decimū est p̄clusio ex p̄dictis omnīb. q̄ nullius pprie habuit ig- 10
norantiāz. ¶ Unde ad obiecta soluentes dicimus. q̄ beata virgo **Ad obiecta**
sufficenter p̄fecta fuit p̄ habitū nature ⁊ gratie in opatōnes exire ⁊
finē p̄sequi cuiuslibet. ⁊ hec sc̄ia exiuit in actum ⁊ opatōnem. quādo
vbi. qualiter. ⁊ quātum ordinabat sibi in beatitudinez. ⁊ alijs in sa-
lutem. Habuit etiā p̄fectā cognitōnem omnīū ad suā beatitudinez
fm statum vie ptinentiū. ⁊ nulloy inutiliū ⁊ ad gratiā ptinentium
¶ Unde ip̄sus aia beatissima nulla habuit in se inutilia vel imp̄-
nientia. sed p̄ totū gratie fuit plena. Un̄ om̄ia q̄ fuerūt in ip̄ius ani-
ma vel naturalia vel acquisita sic erant gratia informata vel cū gra-
tia p̄iuncta vt om̄ia essent gratuita. Unde om̄is scientia eius gratui-
ta. om̄is dilectio gratuita. om̄is operatio gratuita. vt sine om̄i restri-
ctione largissima ⁊ verissima interpretatōe estz om̄ipharia gr̄a plena
Ex hic p̄ solutio ad obiecta ¶ De constantia fidei
¶ Sequit̄ alteri fides. Glo. Constantia fidei vel sermo fidei. Quā
aut̄ beatissima virgo plus habuit de fide patuit supra. ⁊ q̄ ei⁹ fides
nūq̄ defecit nec fuit intercepta sic p̄bat̄ ¶ Alioz constantia fuit defici- **Prima rō**
ens ⁊ intercepta. ergo ipsa vicit om̄es in fidei constantia. vñ illud solet
exponi de ea Ec̄ci. i. Generatio p̄terit. generatio aduenit. generatio at̄
in eternū r̄c. ¶ Itē alioz fides amissibil' fuit ip̄i⁹ inamissibilis. Ḡ ei⁹ 2.
fidei constantia fuit alioz improportōnabilis. ¶ Itēz latera ciuitatis 3
sunt equalia. sicut d̄r in Apoca. xxi. s; charitas oīno improportōna-
bilis fuit alioz charitati. Ḡ ⁊ fides fidei ¶ Itē. j. ad Choz. xiiij. Chari- 4
tas oīa credit. ¶ Itē Math. Dia. possibilis sunt credēti. sed in ei⁹
fidei secur⁹ est effect⁹ improportōnabilis fidei alioz. ¶ Itē si habue- 6
ritis fidē vt granū sinapis ⁊ dixeritis mōti huic. tolle te ⁊ mitte te in
mari obediet vob. S; ad ip̄sus dictū qñ dixit. fiat mihi fm p̄bū
nū. summus montiū tulit se ⁊ misit se in mare amarum. id est ma-
riam. ergo eius fides habuit maximū effectū. ergo maior fuit alioz
m ij